

Biskopsbesök från Södra Sudan.

Den 13 september får vi biskopsbesök i Källstorps församling. Det är Stephen Dokolo som är biskop i den anglikanska kyrkan i Södra Sudan som tillsammans med sin fru besöker oss. De är i Sverige för att delta i Världens fest och vi är glada för att de även har tid att besöka vår vackra del av Skåne och få del av hur vi arbetar här.

Livsloppet

Välkommen till en härlig vandring lördagen den 29/9. Tillsammans med Lilla Beddinge byalag anordnar vi höstens Livslopp på stranden i Beddingestränd. Start blir vid Fritiden i Skateholm och mål med fika i Garnhuset. Håll utkik efter annonser, affischer och på webben för mer information.

Världens fest

7–9 september firas **Världens fest** – Svenska kyrkans internationella fest – i Malmö. Söndagens gudstjänst 9/9 firar vi tillsammans med tusentals andra på Stortorget i Malmö kl 11. Gratis buss avgår från Klagstorp 9.15 och Östra Torp 9.30. Efter gudstjänsten går bussen tillbaka igen. Mer information om programmet finns på: www.svenskakyrkan.se/varldensfest

Årets konfirmander!

Östra Torpsgruppen

Främre raden: Matilda Travell, Helene Öhman (präst), Kim Gislander, Lovisa Boström Merikanto, Jakob Sandgren Hansson, Carina Hultgren (församlingsass.), Eva Nilsson (församlingsass.)
Bakre raden: Gustav de Vries, Matilda Larsson, Anton Nilsson, Philippa Kaufman, Sofia Pettersson, Veronica Nilsson, Jens Olsson, Louise Larsson.

Källstorpsgruppen

Främre raden: Linnea Truedsson, Evelina Bladh Winborg (präst), Eva Nilsson (församlingsass.), Felicia Rosberg, Linnea Kristiansson (konf-ledare), Carina Hultgren (församlingsass.), Ebba Olsson. Bakre raden: Karin Hemzelius, Emelie Kristensson, Edvard Henriksson, Mathias Tvede Möller, Linus Göransson.

Berättelsens kraft

Försommarmorgon i Lund. Sista veckan i maj. Domkyrkans klockor ljuder. Syrenerna doftar. Vi sitter i morgonsolen på Domkyrkoforums innergård.

I Domkyrkans krypta finns en dikt-bok, "Rosariet". Orden och meningarna på sidorna i den är Marias. Boken som i maj månad finns i Domkyrkan har under året vandrat runt. Först fanns den i Malmö konsthall och vandrade därifrån vidare runt i landet med hållplatser bland annat på Sigtuna stiftelsen, i flera kyrkor... Detta är den "stora och tunga boken". Den mindre och lättare boken men med samma innehåll sänds runt, tanken bakom är ett slags "kedjebrev". Den sänds runt till människor som är intresserade och har ställt sej i kö, och efter att ha levt i och med den en tid, sänder man den vidare till nästa namn på en lista. Marias "Rosariet" är en diktbok i två exemplar som finns på en plats som jag som läsare får söka upp eller söka mej till. Det är en diktbok som inte sprids eller försäljs på vanligt vis. Maria har med den gjort ett medvetet val att inte vara med i den kommersiella ruljansen.

Maria var en av gästerna på våra författarkvällar hösten 2011. Förra hösten handlade det om våra berättelser och vår livstydning, den livsförståelse som är en drivkraft i vardagskampen och kan ge oss sammanhang och mening när vi brottas med de större frågorna och möter det gåtfulla och mer svår-förstådda, ja, kanske kan hjälpa oss att våga leva frimodigt också med de frågor vi saknar svar på.

Maria Küchen – vem är hon? - Ja, det är en djupt existentiell fråga, svarar Maria underfundigt leende. Djupast sett vet vi inte så mycket om oss själva som vi ofta vill tro. På ytan och det är

ju också verklighet... fortsätter Maria, är jag en skrivande människa.

Ja, Maria är utflyttad från Stockholm. Hon bor sedan fyra år tillsammans med man och de båda yngsta av sina fyra barn i Lund, något kvarter bortom Kulturen och trivs! Hon är författare, recensent och krönikör i bland annat Sydsvenskan och Kyrkans tidning och leder tillsammans med en präst "skrivarhelger" på Sigtuna stiftelsen.

Hjärtats språk

Sista helgen i april var Maria Küchen gäst hos oss på vår helg i retreatanda som vi kallade "Hjärtats språk". Maria gav oss inspiration. Hon talade om att skriva bön, att skriva sin själ.

Utgångspunkten var... Att skriva börja här... . Det är också titeln på en bok Maria skrivit med tankar kring skrivande.

Det började med dikten

Maria har skrivit både prosa och poesi. Hon har också skrivit flera deckare! Men det började med dikten. Den senaste diktsamlingen "De försvunnna namn", kom för tolv år sedan. Sedan dess har hon inte velat ge ut poesi utan att riktigt veta varför. Kanske, tänker hon, har det att göra med att detta är processer som är så ömtåliga och de måste ibland få vara ifred... Ibland finns ingenting att säga. Orden tar slut. Då återstår tystnaden...eller poesin. Poesin finns i ett gränsland mot tystnaden Den består av tystnad mellan raderna och mellan sidorna.

Fortfarande skriver Maria helst poesi. Men hon har inte bråttom. Dikt tar tid på sej. Poesin är oanvändbar och helt meningslös i betydelsen att tjäna pengar på den. Den har inget högt pris på marknaden men kan ha ett stort värde. Otroligt stort.

*Ansikte
mot ansikte
med Maria
Küchen*

Gränser – tänja gränser

Maria har sedan hon var liten haft ett naturvetenskapligt intresse. Det har handlat om en nyfikenhet på de yttersta gränserna, på det vi kan veta och förstå om vår existens överhuvudtaget. Hon har varit nyfiken på astronomi och är nyfiken på partikelfysik. Att man går allra längst in i materien tills man hamnar där man inte kan veta eller man hamnar så långt ut i kosmos att man inte heller kan veta, alltså att man tänjer gränserna för vad man överhuvudtaget kan förstå.

Maria har alltid sökt det outsägliga, ett sökande hon bara delvis varit medveten om. Men detta är ett vetenskapligt fält som väcker existentiella frågor. Även om man kommer in från olika håll, är det som Maria säger, analogt med det andliga sökandet. Man använder olika metoder och man har olika krav på sej. Förväntningarna är olika och språken är olika. Därför är det förstås samtidigt en enorm skillnad. Man kommer från olika utgångspunkter och är ute och undersöker i gränserna för vårt vetande. Detta har alltid fascinerat mej, säger Maria.

För Maria är skrivandet ett sätt att se vad som rör sej inuti henne. Att skriva, själva skrivandet vad man än skriver om, är i sej en väg att se bättre, att bli tydlig för sej själv, att finna sina egna frågor. Om man inte hittar några svar, så blir det i alla fall tydligare vilka frågor man har. Det är ju egentligen lite vi vet med säkerhet, säger Maria. Trons plats är platsen där vi inte behöver veta. Därför kan den platsen skrämja många. Den som "vet" eller tror sej veta har en känsla av kontroll, den kontroll över tillvaron man behöver för att känna sej trygg. Vår rädsla kommer ofta ur ett trygghetsbehov. Kunskap för att kunna hantera en situation på ett bra sätt, kan vara nödvändig. Men behovet att veta, ha kontroll och känna sej förvissad i en förutsägbarhet gör att man avskärmar sej och klamrar sej fast i en förviss-

ning. Detta är en jordmån där fundamentalism, religiös eller politisk, kan gro och växa. Att behöva ha kontroll för sin trygghet är svårt i en värld som vår som i så många stycken är helt oförutsägbar, helt bortom vår kontroll och kunskap. Samtidigt stänger man sej ute från de roliga platserna där man kan känna: jag vet inte alls hur det är! Vad spännande! Här kan man leka med frågorna istället för att klamra sej fast vid färdiga svar. Kanske hitta sina egna frågor. Upptäcka sitt eget språk och få insikten: Mitt språk duger. Jag kan lita på mina egna erfarenheter!

Tillit

De frågor som kommer ur Marias erfarenheter har lett henne till en kristen tro vilket inte hindrar att hon väldigt gärna för samtal med som hon säger "resonabla ateister". Grunden och själva rotfästet i Marias livsförståelse är tillit. Tillitsfrågan är alltid i centrum. Alla tvivlar. Men tron har en orubblig kärna. En tillit som bär också när det svajar.

Kyrkans plats

Kyrkan – vad är det för en plats? – Vad vill vi? – Vad gör vi? Kan vi uppriktigt berätta det utan att börja tänka – vad tycker ni om det här? – Ja, vad blir kvar då? Var finns trovärdigheten?

Vi tänker högt. Frågorna, fler än svaren kommer i en ström... Kyrkans plats i samhället kopplar Maria direkt till värdegrund och ser som en motkraft

mot materialiseringen i ett samhälle där det enda värde som räknas är priset i kronor och ören. Allt har ett pris men inget har ett värde. Kyrkan står för orubbliga värden. Människovärdet är i centrum.

Människovärdet i centrum – berättelsens kraft

Vårt samtal kretsar en stund kring människovärdet och vi talar om höstens författarkvällar. "Berättelsens kraft – livskamp, människovärde" är temat. Det finns en röd tråd som binder samman de fyra kvällarna – det börjar den 4:e oktober i det jordnära och hudnära, i den konkreta omsorgen, går vidare med en besinning, fortsätter med en tolkning för livet i samhället och avslutas den 29:e november med en teologisk fördjupning. Här finns vår förankring. Den cirkeln – omsorg, besinning, tolkning, fördjupning - sluts ofta i Marias analyser och texter. För henne är analysen alltid viktig, att det inte bara blir ett tyckande och att det finns en tydlighet och uppriktighet i hennes texter.

Faran är anpassning

Hur hörs kyrkan idag? Vågar man stå för kärnan i det man är, oavsett vad folk tycker, utan rädsla för medlemsförlust? – Det är frågorna och vi talar om faran. Faran är en anpassning till målgruppen. Då har vi hamnat på ett sluttande plan. Då, tror Maria, att man skrämmer bort många. Ja, utan

tydlighet och uppriktighet, vad blir då kvar? Det skulle helt enkelt vara en "jag-svaghet" hos kyrkan. Och till-litsfrågan... det här går inte att lita på... blir en känsla som sprider sej. För oss som kyrka gäller att vi måste tro på det vi gör. Det är inte konstigare än så.

Sitt privilegium att ha publicerings-utrymme ser Maria som ett uppdrag att tolka resten av världen. Hon vill själv se en knivskarp och tvingande samhällsanalys – så här är det, vill vi att det skall vara så här – för utsatta människor... Ja, samhället speglas, menar Maria, i de händelser de flesta inte vill ha... Då är det viktigt att vi inte sitter fast i våra egna känslor och bara tycker. Det behövs en reflektion på analysplan och att vi alltid sätter människovärdet i centrum.

Förförståelse

Vi är människor och vi har en förförståelse av livet och världen. Det är en grundläggande mekanism för att stå ut och kunna hantera vår verklighet. Det gäller förstås också kyrkan. Man har en bild av kyrkan, en förförståelse. Men väldigt ofta är det så att kyrkan är inte som du tror. Eller kanske skall vi snarare säga: min erfarenhet av kyrkan är inte den som du beskriver. Jag är inte som du tror. Då är frågan: vill man ha en uppriktig kommunikation, en dialog eller vill man bara odla sin förförståelse...? Rubba inte mina förförståelser, då blir jag rädd...! Är jag en öppen människa, kan jag istället tänka: jaha, min bild kanske inte stämmer. Vi behöver inte hålla med varandra men alltid komma ihåg att undvika att definiera andra människor. Om vi kommunicerade i ömsesidig respekt och bara definierade oss själva, skulle en dialog bli mer av ett delande, säger Maria eftertänksamt apropå sina samtal med ateister.

Så här långt i vårt vindlande samtal kommer en av prästerna i domkyrkan förbi. Hon vill tacka Maria för "Söndagskväll i kryptan", en meditativ kvällsmässa, där Maria var gäst och

talade om andlighet och lyrik och läste ur "Rosariet". Här i gudstjänsten fanns utrymme för tystnaden, pausen. Maria tror att det finns en rädsla för tystnad idag. Också i gudstjänsten. Tystnaden får för lite utrymme. Vi saknar, tror hon, tilliten till att tystnaden kan bära något i sej. När det finns ett utrymme för tyst bön i en gudstjänst vågar vi inte låta tystnaden verka så att man kan sjunka ner, hinna in i sina egna tankar. Tystnaden och pausen är bärande på många sätt. Den behöver utrymme.

Vi återfinner vår samtalstråd, knyter ihop där vi avbröt och fortsätter...

Maria känner av ett hårt klimat idag över hela linjen i det svenska samhället och här, säger hon, har kyrkan om hon törs vara inte "jag-svag", en enorm plats att fylla. Det behövs en tydlighet. Då kan det komma reaktioner utifrån och det kan uppfattas provocerande inifrån. Men det visar kanske just att man satt fingret på rätt punkt, att man pekar på det man ville påpeka. Om de som kritiserar och uttrycker sina meningar, istället hade hållit med, ja, hur hade det varit... vad hade blivit av det...?

Faran är omvänt förakt

Maria ger oss en viktig tankeställare. När hon började söka sej till kyrkan, sökte hon en församling som "passade henne och hennes behov". Den skulle vara som hon ville ha den. Då bodde hon i Stockholm. Hon sökte och fann ändå inte vad hon önskade sej. Att hon inte gick till den församling hon bodde i (i utkanten av) berodde på att där fanns många människor med väldigt mycket pengar. Dit ville hon inte gå. Maria drabbades av insikten att detta var ett slags omvänt förakt och började fundera över människosynen i detta. Hon hade "underkänt människor". Hon började gå till sin församling, där hon bodde. Där fick hon upptäcka att det också under en påls finns en medmänniska.

Förmiddagstimmar har rusat iväg.

Dags att avrunda. Jag frågar henne: När livet svajar och det blåser friskt, var finns det som verkligen bär dej då, ditt rotfäste?

Maria ger oss en bild. Hon säger: Ett ensamt strå bryts lätt av. Flera strån tillsammans går inte så lätt att bryta av. Hon fortsätter: Jag inser ständigt när det är svårt att jag ofta överskattar min egen betydelse som när det kärvar i det vardagliga och det gör det ju ständigt. Det ingår i livet. Det är livets villkor. Men vi är så fjärrade från detta faktum därför att vi har det så materiellt bra, de flesta av oss, att vi lever i illusionen att livet inte behöver kärva, att det går att avskaffa alla svårigheter genom att välja att inte lida.

Här an knyter Maria till en krönika hon nyligen skrev i Sydsvenskan om "coaching-industrin" och det positiva tänkandet. Vi lever i en illusion att vi kan skapa livet. Istället för att konstatera att ibland lider man och att det (för det mesta) inte alls handlar om något man själv kan rå för, utan det är livet som kommer med större eller mindre svårigheter. Det handlar mycket om att helt enkelt acceptera livet som det är. En realitetsanpassning, som är grunden i all själavård, att se livet och verkligheten inte som vi önskar att den skulle vara utan som den är och låta det vara utgångspunkten för vägen vidare... Så här är det. Detta kan jag inte ändra på. Så här är tillvaron beskaffad. Visst, vi måste ibland verkligen kämpa på vissa fronter. Det är nödvändigt. Men det är bra att kämpa på rätt fronter och det är också bra att ibland låta bli när man vet att man bara stångar huvudet blodigt. Marias ord får mej att tänka på Sinnesrobönen som sammanfattar detta:

*Gode Gud, ge mej sinnesro
att acceptera det jag inte kan förändra,
mod att förändra det jag kan
och förstånd att inse skillnaden.*
(Reinhold Niebuhr 1926).

Maria återkommer till sina samtal

med ateister. Hon får ofta höra att en troende människa är en rädd människa som behöver trygghet och vill ha tröst. Det är därför hon tror. Men vaddå?, säger Maria. - Ja, vem vill inte ha tröst ... och vad är tröst? - För mej är tröst att få gråta ut och gråta färdigt. Nu tänker jag på orden i en annan bön:

"Hjälp mej att ta emot livets ofrånkomliga växlingar, så som jag tar emot solsken och regn, dag och natt. Låt mej lugnt acceptera erfarenheten att jag inte är världens centrum, utan en av många, ett av de tusentals vetekorn som skall falla i jorden." (Gustaf Wingren, bönen (nr 37) finns i *En liten bönbok, längst bak i Psalmboken*).

Maria säger: Större än så här är jag inte och det är välgörande att kunna vila i det. Detta är för mej en tillitsfråga, apropå tröst, trösten i detta kontra den skrämmande tanken att vara utlämnad till mej själv. Då skulle jag ju vara universums centrum. En enorm börda att bära! Ja, omöjlig. Det handlar inte om att vara befriad från ansvar, att inte behöva ta i när det krävs. Kanske snarare tvärtom. Det jag har ansvar för, det har jag ansvar för fullt ut. Men det är inte jag som skapar mitt eget värde. Budskapet idag är ofta: "Det är du som skapar (väljer) ditt eget liv." Att man gör sitt eget liv, är det nyliberala och nyandliga budskapet som möter oss från flera håll. Ett starkt budskap idag.

Sekulär framgångsteologi och politisk feighet

I sin arga krönika i Sydsvenskan liknar Maria Küchen "coaching-industrin" vid en väckelse – där det ofta finns också en andlig aspekt av att hitta din inre kraft... Maria vill definiera detta som en slags tro och menar att man kan säga att detta idag har blivit vad hon vill kalla en informell statskyrka eftersom den här typen av coaching får miljoner skattekonor för att råda bot på arbetslösheten. Då är undertexten: folk som inte har jobb, de har inte det för att de inte vill jobba (det finns

säkert något sådant exempel)men man lägger ansvaret för konjunkturen på den enskilde...

Ja, synen på svaghet blir tydlig. För den inre blicken ser jag den Gud vi tror på. Föraktad, förnedrad, övergiven. I den yttersta svagheten. Människosynen och gudsbilden hör ihop, är två sidor av samma bild.

Den sekulära livsberättelsen kan lätt bli ett stort ego-projekt (jag, mej, mitt) och det är problemet och faran med den. I den kristna livsberättelsen finns plats för det svaga och misslyckade livet. Det som ska skyddas, stödjas och stärkas.

Verkligheten ses som den är. Accepteras som den är... redan detta en tro... på gränsen till livsmod... Tillit... Vi är på väg ... det finns hopp... en kristen människosyn.

En tydlig kyrka med Människovärdet i centrum önskar vi oss

Må Gud omsluta oss med vila och trygghet

och utmana oss till frimodighet och kamp.

Agneta Wimmermark

Kyrkogårdsförvaltningen söker innehavare till gravrätt
L. Beddinge kyrkogård B016-023, 1982 Ingeborg Sörensson

HÖSTENS FÖRFATTARKVÄLLAR

Berättelsens kraft – människosyn, livskamp... blir den röda tråden som binder ihop höstens fyra författarkvällar. Vi börjar jord- och hudnära i den konkreta omsorgen. Går vidare till den andra kvällens besinning. Den tredje kvällen blir en tolkning både inåt och utåt i ett vidare samhällsperspektiv. Den avslutande fjärde kvällen blir en teologisk fördjupning med spegelbilderna människosyn-gudsbild(er). Våra olika berättelser får en förankring i en stor och gemensam berättelse med en möjlig livstydning, i vårt sökande efter rotfäste och tillit...

Torsdagar kl 19

4 okt Sara Beischer
25 okt Jesper Svenbro
6 nov Göran Greider (**obs! tisd**)
29 nov Fredrik Lindström

Kura skymning...

vi följer upp författarkvällarna med samtalsträffar.
Mer information: 070 3560789
www.svenskakyrkan.se/kallstorp

Musik

7/10 Konsert

Musik Till Midnatt

22/8 i Östra Torps prästgårds-park kl 18 - 24.

Lunchkonsert

12/11 kl 12.00

Mer info kommer!

Trivselträffar

Trivselträffarna fyller 25 år!

4 september kl 14–16 i Östra Klagstorps församlingshem.

Kåseri om hembyarna – en nostalgisk vandring från Hönsinge genom byarna på slätten ner mot Östra Torp och Böste. Bygdeforskare Nils Brönmark, född och uppvuxen i Brönnestad, berättar.

Övriga träffar är i Östra Torps församlingshem kl 14-16:

2 oktober

Furuboda i mitt hjärta – Paul spelar, sjunger och berättar Paul Skoog, är informatör och föreningskonsulent på Furuboda, den anläggning som hans far Ernst en gång startat.

6 november

Höstglöd – När Sverige är som färgrikast. Naturfotograf Ingmar Skogar.

4 december

Traditionsenligt – gröt och underhållning av Lars-Gunnar Dahl och Skånska mannar.

Mötesplats Caféet

20/9 samt 18/10 kl.14–16 i Utsikten, Kyrkplatsen i Östra Torp.
22/11 samt 13/12 kl 14–16 i Östra Klagstorps församlingshem.

Döpta

13/5 Lindfors, Linnea Clara Victoria

19/5 Klint, Agnes Ir Susanna

20/5 Lindahl, Anna Moa Livia

26/5 Weimer, Churchill Liam Andrée

9/6 Holmgren, Hanna Olivia Adele

10/6 Engström Alva Marguerite

24/6 Åhman, Josefin Anna Margareta

30/6 Malmberg, Max Egon Emil

Helig dans

Danskvällarna fortsätter till hösten i samarbete med SENSUS studieförbund. Vi dansar i Utsikten, Östra Torps kyrkplats 18.30-20.45. Datum till hösten: 6, 13, 20, 27 september, 18 oktober, 15, 22 november och 6 december
Frågor? Ring cirkelledare Bibbi Nawroth, 0410-25054, 0739-650819.

TERMINSSTARTER

Barn-och ungdomsverksamheten börjar v. 36. **I Källstorp:**

Kyrkans barntimmar ons kl 9-11.30

Miniorer, ons kl 14.30-16

Juniörer, mån kl 17.30-19

KU, måndagar kl 19-21

Öppet hus i "Himmelriket", fre kl 9-11.30

I Östra Torp:

Ankarets familjecenter öppnar v. 34

Mån-tors kl 9-13

Ring 0410-502 99 för mer information.

FÖRSAMLINGENS KÖRER

Bel Cantokören, Koralkören och barnkören Pysslingarna 6-8 år under ledning av Per Engström.

Oktonalerna, Ungdomskören, Juniörkören under ledning av Carina Hansson. (ring körledaren för information)

Kväll i Klagstorp

I höst är du välkommen till Klagstorp. Till en kväll där samtal och sång tillsammans är det bärande. Efter mässan samlas vi till fika och sen samtalar och sjunger vi över kvällens tema. Det går givetvis bra att bara gå i mässan eller bara komma till samtalskvällarna. Mässan är kl 18 och sen håller vårt samtal och sång på ca 19-21.

30/9 Änglar hos oss?! – Ärkeängeln Mikael's dag

28/10 Mitt ansvar?! – FN och samhällsansvaret

18/11 Vad händer sen?! – Evighetsperspektivet

SÖDRA ÅBY SYFÖRENING

Första sammankomsten i hösten blir den 13 September För mer information kontakta Gunnel Jeppsson 274 12.

STICKCAFÉ I KÄLLSTORP

Vi träffas i prästgården i Källstorp kl 19
Höstens träffar: torsdagar 30/8 20/9, 18/10, 15/11. För information: Gunilla Kristiansson 0703 847916

KYRKSKJUTS

Beställa gratis kyrkskjuts till alla gudstjänster och samlingar inom församlingen. Ring Mårtenssons Bil & Busstrafik, 0410-26078, för beställning. Inför söndagen beställ senast fred kl 17.

KYRKOFULLMÄKTIGE sammanträder 23/10 kl 19 i Utsikten, Östra Torps kyrkplats samt 4/12 i Östra Torps kyrka. Sammanträdena är offentliga.

Höstens gudstjänster

2/9 Trettonde söndagen efter trefaldighet
11.00 Högmässa i Källstorps kyrka

5/9 19.00 Vilans mässa i Äspö kyrka

9/9 Fjortonde söndagen efter trefaldighet
11.00 Festmässa på Stortorget i Malmö. Gratis buss från Klagstorps kyrka 09.15, Östra Torps kyrka 09.30.

12/9
14.00 Gudstjänst på Smygehem
19.00 Mässa i Taizéton i Äspö kyrka

16/9 Femtonde söndagen efter trefaldighet
11.00 Högmässa i Äspö kyrka.
Avtackning av komminister Helene Öhman.

19/9 19.00 Vilans mässa i Äspö kyrka

23/9 Sextonde söndagen efter trefaldighet
11.00 Högmässogudstjänst i Lilla Beddinge kyrka. Mottagning av komminister Evelina Bladh Winborg

26/9 19.00 Mässa i Taizéton i Äspö kyrka

30/9 Den helige Mikael's dag
18.00 Söndagsmässa i Östra Klagstorps kyrka

3/10 19.00 Vilans mässa i Äspö kyrka

7/10 Artonde söndagen efter trefaldighet
11.00 Högmässa i Södra Åby kyrka

10/10 19.00 Mässa i Taizéton i Äspö kyrka

14/10 Tacksägelsedagen
18.00 Högmässogudstjänst i Östra Torps kyrka +75

17/10
14.00 Gudstjänst på Smygehem
19.00 Vilans mässa i Äspö kyrka

21/10 Tjugonde söndagen efter trefaldighet
11.00 Familjegudstjänst i Lilla Isie kyrka

24/10 19.00 Mässa i Taizéton i Äspö kyrka

28/10 Tjugoförsta söndagen efter trefaldighet
18.00 Söndagsmässa i Östra Klagstorps kyrka

31/10 19.00 Vilans mässa i Äspö kyrka

3/11 Alla helgons dag
18.00 Minnesgudstjänst i Tullstorps kyrka

4/11 Söndagen efter alla helgons dag
11.00 Högmässa i Äspö kyrka

7/11 19.00 Mässa i Taizéton i Äspö kyrka

11/11 Tjugotredje söndagen efter trefaldighet
11.00 Söndagsgudstjänst i Källstorps kyrka

14/11 19.00 Vilans mässa i Äspö kyrka

18/11 Söndagen före domsöndagen
18.00 Temamässa i Ionaanda i Östra Klagstorps kyrka

21/11
14.00 Gudstjänst på Smygehem
19.00 Mässa i Taizéton i Äspö kyrka

25/11 Domsöndagen
11.00 Högmässa i Södra Åby kyrka

28/11 19.00 Vilans mässa i Äspö kyrka

2/12 Första söndagen i advent
11.00 Familjegudstjänst med nya handboken i Östra Torps kyrka

Kyrklunch för er som fyller 75 eller mer i år.

I höst inbjuder vi er som bor i den östra delen av församlingen till Östra Torps kyrka och församlingshem söndagen 14 oktober kl 11. Till våren gäller inbjudan er som bor i den västra delen av församlingen. Särskild inbjudan kommer!

Miss inte!

ANDRUM i Östra Torps kyrka/församlingshem **onsdagar kl 12.**

Vi reserverar oss för ändringar i programmen. Se hemsidan för aktuell information.

Anna Kristiansson i Egypten

Anna Kristianssons kom till Källstorp från Filippinerna för 13 år sedan. Nu bär det vidare till Härnösands folkhögskola för att läsa: Fred, ickevåld och ledarskap.

Jag sitter i en minibuss som precis börjat köra från flygplatsen, plötsligt krockar bussen bakom oss. Jag får panik, sen hör jag någon i min buss skrika "Welcome to Egypt", han skrattar lite och jag ler tillbaka. I bussen bakom mig och i den buss jag åker i sitter vi cirka 45 ungdomar. Vi är ett gäng från Sverige som har åkt till Egypten för att träffa demokratiaktivister och tillsammans under en vecka diskutera vad Aktivt Medborgarskap betyder. Den gruppen jag åker med är ett projekt som heter Salaams Vänner, ett samarbetsprojekt mellan Kristna Fredsrörelsen och Svenska Muslimer för Fred och Rättvisa. Vi hade diskuterat att åka till Egypten innan revolutionen bröt ut, men allt blev klart efter att revolutionens startat. Helt plötsligt fick resan ett

annat syfte, nu skulle jag inte bara träffa ett gäng ungdomar, nu skulle jag träffa människor som hade kämpat för sina liv, kämpat för sin frihet. Första dagen pratade egyptierna mycket om Tahrirtorget, känslan som fanns där. Alla människor och det hopp som befann sig där. "Those 18 days was like a dream when I look back at them" sa en av tjejerna. Det fanns mycket stolthet över det torget. Vi fick reda på att vi skulle dit någon av dagarna, till Egyptens befrielseorg. Det lät häftigt, skulle jag, 18 år, befinna mig på den där platsen som hade fått så mycket uppmärksamhet tidigare under året? Dagarna i Egypten fortsatte intensivt och kvällen kom då vi skulle till Tahrir. När vi satt i bussen minns jag hur spänd jag var inombords. Detta är faktiskt häftigt tänkte jag tyst för mig själv och hörde någon ropa "We are here now, we are at Tahrir". Jag går ur bussen och frågar Ibrahim, "Where is Tahrir?" Han skrattar och säger att jag är på Tahrir nu, allt runt

om kring mig är Tahrir. Irriterat ser jag mig omkring på platsen där vi befinner oss, jag hade förväntat mig Sergels Torg, fast tusen gånger större. Just nu stod jag på en trafikerad rondell mitt i Kairos kaos. Tahrirtorget är en rondell. För en sekund kände jag mig lurad och såg mig skeptiskt omkring igen. Egyptierna började prata med mig, de visade mig hur man hade kontrollerat polisen från torget(rondellen), i vilken del man skulle gå för att få sjukvård, var man hade sovit. Jag fick höra fantastiska historier om vad som hade pågått på den där rondellen och mitt bland alla historier slog det mig, det var strunt samma om Tahrir var ett torg, eller en rondell. Tahrir var ju vad människorna, vad mina vänner hade gjort det till. Känslan på Tahrir fanns där inte på grund av att det officiella namnet är "befrielseorget". Känslan på Tahrir är känslan från folket.

KÄLLSTORPS FÖRSAMLING • Östra Torp 344, 231 78 Smygehamn • www.svenskakyrkan.se/kallstorp

PASTORSEXPEDITION & KANSLI

TEL 0410 261 67

Kansliassistent Jenny Dahlberg

Mån, ons, fre 10-12

kallstorps.pastorat@svenskakyrkan.se

Kanslichef Annette Åberg, 0708-14 43 99

annette.oberg@svenskakyrkan.se

Lokalvårdare Linn Nordstedt 070-3924369

Församlingsverksamhet

Kyrkoherde Per Kristiansson, 070-392 43 61

per.kristiansson@svenskakyrkan.se

Komminister Evelina Bladh Winborg, 0768-562023

evelina.bladh.winborg@svenskakyrkan.se

Komminister och Lukasterapeut Agneta Wimmermark,

070-356 0789, agneta.wimmermark@svenskakyrkan.se

Organist Per Engström, 070-392 0181

per.engstrom@svenskakyrkan.se

Kantor Carina Hansson, 070-392 0188

carina.hansson@svenskakyrkan.se

Församlingsassistenter Eva Nilsson, 0768-56 20 21

eva.nilsson@svenskakyrkan.se

Carina Hultgren, 0768-56 20 22, carina.hultgren@svenskakyrkan.se

Assistent i församlingsarbetet Louise Malm, 0703-92 01 76

(månd 10-12), louise.malm@svenskakyrkan.se

Församlingsvärdinna Maria Lindwall, bokas genom

expeditionen eller på tel 070-3920116

Ankarets familjecenter

Östra Torps församlingshem 0708-81 76 39

Kyrkorådets ordf. Thorbjörn Levin, 0410-262 41

thorbjorn.levin@svenskakyrkan.se

Kyrkogårdsförvaltning

Vardagar 9-10, tel 0410-261 67

kyrkogardsforvaltningen@tele2.se

Kyrkvaktmästare: Christian Lindwall 070-392 43 63,

Maria Mårtensson 070-392 43 07, Lena Ekberg 070-392 43 64,

Magnus Larsson 070-392 43 62

Kyrkogårdsarbetare: Paul Persson 070-392 27 27,

Krister Andersson 070-392 43 67, Janet Stihl 070-392 43 68,

Nils-Erik Malm 070-392 01 17

Länsstyrelsens ombud för

begravningsväsendet

Ben Benrabah, Grängsgatan 13

231 38 Trelleborg

070-4402245, benrabah@msn.com

